

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 5.7.2025
aamuseurat klo 8.30
Panu Pihkala

Järkeni ei riitä.

Nuori ihminen, joka on tietoinen maailman tilasta, sanoo: ”Järkeni ei riitä ymmärtämään, miten köyhyys ja ympäristöongelmat on päästetty näin pahoiksi, kun niihin olisi olemassa poliittisia ratkaisuja.” Kuuntelen häntä ja nyökkään myötätuntoisesti. Ahdistus on yhteinen mutta aikuisena peitän sen.

Elämme aikaa, jolloin perustukset järkkyvät. Maailma ei olekaan niin turvallinen kuin moni meistä uskoi sen olevan 1900-luvun lopulla. Kaikenikäiset, mutta etenkin nuoret ihmiset kammoksuvat tulevaisuuden uhkakuvia ja kaikkia nykyisiä kriisejä.

Perustavanlaatuiset oletukset maailmasta ja ihmisestä horjuvat. Tämä on hyvin uhkaavaa ja aiheuttaa ihmisissä monenlaisia reaktioita. Usein ilmenee halu kääntää katseensa pois. Moni hakee turvaa sellaisista ihmisistä, jotka väittävät, ettei tarvitsisi muuttua. Menneisyydestä kiinni pitäminen on houkuttelevaa, mutta tuhoisaa.

Mietin herättäjäjuhlien pitkää jatkumoa ja kaikenlaisia maailman olosuhteita, joiden keskellä näitä juhlia on vietetty. Kurjuuden ja pessimismin aikoja, ja vaurauden ja optimismin aikoja. Herännäisyys on elänyt ajassa ja pyrkinyt pitämään samalla ytimestä tiukasti kiinni. Tänään kyselen: mitä voimavaroja herännäisyydellä on nykyisten kriisien kohtaamiseen?

Tutkin työkseni ympäristöasioiden ja ihmisen välistä suhdetta. Vaikuttaa siltä, karkeasti yksinkertaistaen, että ihmiset tarvitsevat kolmea toimintatapaa, jotta kriisiytyvän maailman keskellä voi muuttua ja pärjätä. Nämä kolme ovat toiminta paremman maailman puolesta, menetysten sureminen ja voimavaroista huolehtiminen. Ajattelen, että herännäisyyden piirissä on omintakeisia aineksia kaikkiin kolmeen.

Toiminta auttaa toisia ja itseä. Se ei ole pelkästään reagointia, vaan myös ennaltaehkäisyä ja varautumista. Talkoilla voidaan vaikkapa täydentää tulvavalleja. Yhdessä ja toiminnan kautta on helpompi katsoa kohti. Yhteyden rakentaminen erilaisten ihmisten välillä luo yhteisöllistä kestävyyttä. Kaikki käytännön ympäristövastuullisuus toteuttaa luomakunnan varjelua.

Sureminen on nykyään vastakulttuurillista. Mainoksissa ei itkeviä näy. Mutta kuten niin monet Siionin virretkin todistavat, suru kuuluu elämään. Kyyneleet ovat välittämistä. Ne toimivat välittäjinä myös tunteiden ja järjen välillä. Suru liittyy muuttuvan maailman ymmärtämiseen ja kestämiseen. Ihminen, joka kykenee itkemään, on lopulta kestävämpi.

Välillä tarvitaan lepoa ja latautumista. Keitaita vaelluksen varrella. Armon kannattelemana olemista. Vaikkapa yhteisen veisuun ja rukouksen varassa kellumista.

Ajattelen ja toivon, että nämä kolme, toiminta, sureminen ja lepo, voisivat kasvaa yhteisöissämme. Ympäristöasioissa toivon, että käytännön yhdessä tekeminen voisi auttaa pääsemään eroon kiistelistä. Ilahduttava esimerkki on Paltamon opiston ja Omavaraopiston yhteistyö, ja vaikkapa Omakylä-projekti

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

kaipaisi lisäkäsia.

Aloitin sanomalla, että järki ei riitä, ja sen jälkeen tässä on tullut järkeilyä kaikenlaista. Mutta olen kyllä sitä mieltä, että järjen lisäksi tarvitaan sydäntä ja uskoa. Vuorollaan kukin tarvitsee taluttamista, ja kaikki taluttajat eivät ole ihmisiä.